

Aamu hiljaa valkenee öisen sateen jälkeen, talon väki heräilee valoon ensimmäiseen. Metsän sankan keskellä tuo koti sijaitsee, rauhan suuren äärellä yö jo häipynee. Sininen on taivas niin, vain pilvet muutamat väreihin verenkarkaisiin säteet auringon valavat. Ruohon kaste kimaltaa kuin helmiäinen hieno, lintu hiljaa tirsuttaa, sen ääni niin vieno. Tuuli tuopi mukanaan sateen, pihkan tuoksun, joka raikkaudellaan tuo mieleen veden juoksun. Kuusimetsä huokaisee, aurinko valollaan puitten rungot kultailee keltaloisteellaan. On kaikkialla hiljaisuus, aamun suuri rauha, ihana on avaruus, aamupakkaslauha.